

Artikel 7.14 Waterwet biedt een algemene grondslag voor vergoeding van schade als gevolg van rechtmatige besluiten of feitelijke handelingen van de waterbeheerder. Het waterschap moet op grond van dit artikel compensatie verlenen voor onevenredige, dat wil zeggen buiten het normaal maatschappelijk risico vallende en op een beperkte groep burgers drukkende schade, die is ontstaan in een door de uitoefening van een aan het publiekrecht ontleende bevoegdheid ontstane rechtsverhouding. Met nadeelcompensatie wordt beoogd om eventuele onevenredige schade aan een burger of bedrijf te compenseren. Bij nadeelcompensatie krijgt de benadeelde niet alle schade vergoed, maar alleen de schade die uitstijgt boven het normaal maatschappelijk risico.

De nadere uitwerking van deze wettelijke bepaling is vastgelegd in de procedureverordening schadevergoeding van het waterschap (<https://lokaleregelgeving.overheid.nl/CVDR637834/1>). Deze verordening bevat met name procedurele voorschriften.

In het algemeen zal er volgens jurisprudentie geen schade worden toegekend indien:

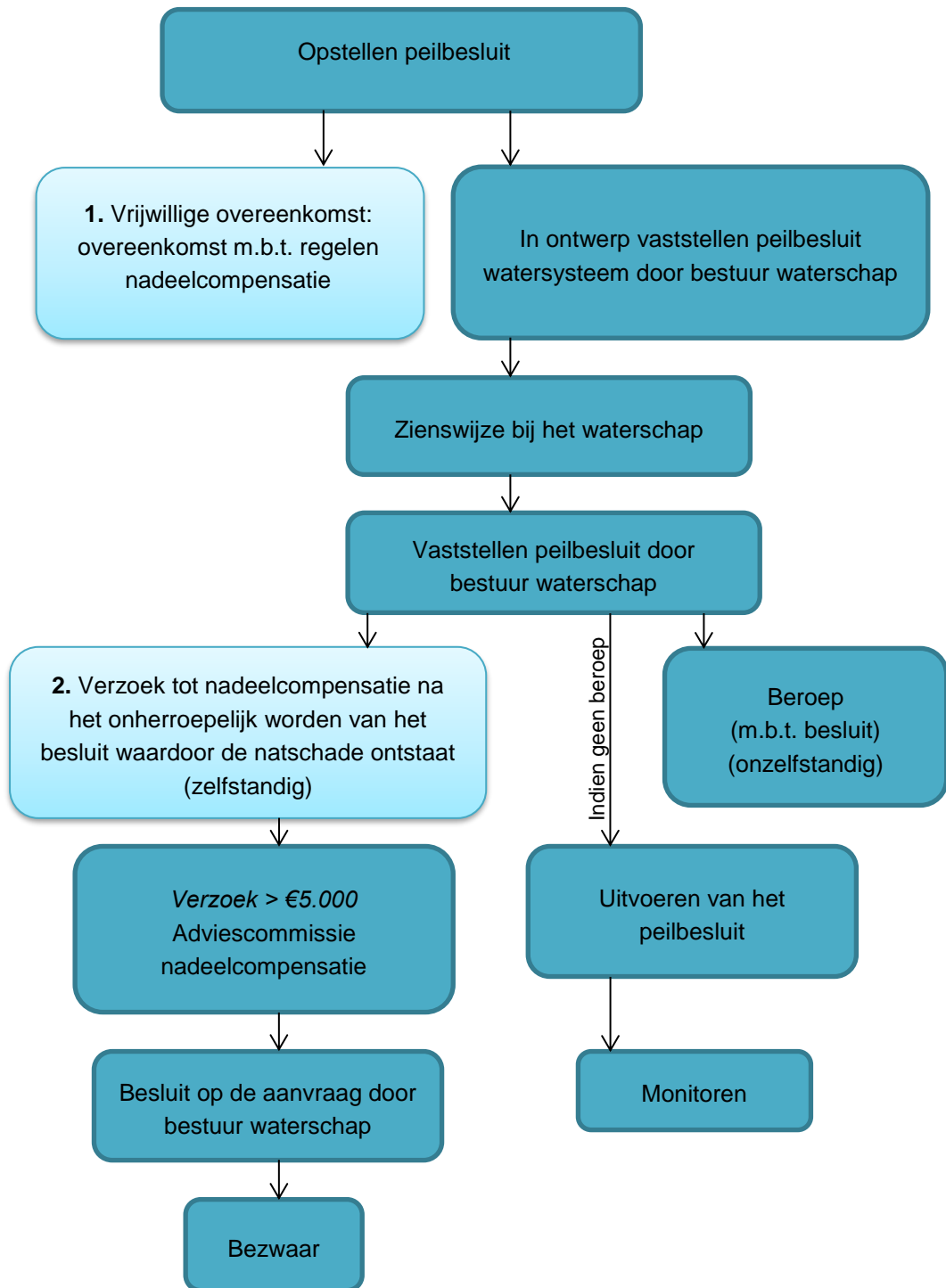
- a. De schade valt binnen het *normaal maatschappelijk risico* of bedrijfsrisico van verzoeker;
- b. De schade niet in belangrijke mate afwijkt van de schade die een ieder heeft ondervonden dan wel de schade niet op een naar verhouding gering aantal natuurlijke of rechtspersonen, die in een vergelijkbare positie verkeren, drukt. Dit houdt in dat de kring van benadeelden beperkt en duidelijk bepaalbaar moet zijn. Het moet gaan om schade die bij een kleine groep personen terecht komt, terwijl andere in een min of meer vergelijkbare positie niet worden getroffen. Indien het nadeel een grotere groep van personen treft is er in beginsel geen aanleiding om schadevergoeding uit te keren. In het laatste geval wordt een gelijke behandeling van de benadeelden niet verstoord;
- c. De schade redelijkerwijs verzekeraar was;
- d. De schade, mede gelet op de voorzienbaarheid daarvan, is veroorzaakt door eigen schuld of nalatigheid van de verzoeker;
- e. De verzoeker heeft verzuimd voldoende maatregelen te treffen ter voorkoming of beperking van de schade.

Er zijn twee manieren om te komen tot nadeelcompensatie (zie ook schema):

1. *Vrijwillige overeenkomst*
2. *Verzoek tot nadeelcompensatie na het onherroepelijk worden van het besluit waardoor de schade ontstaat*

In het tweede geval dient benadeelde een verzoek in bij het waterschap. Het waterschap zal vervolgens, al dan niet met inschakeling van een adviescommissie (SAOZ), een besluit nemen over het verzoek. Als benadeelde het niet eens is met het besluit kan hij bezwaar indienen en daarna eventueel in beroep gaan.

Schematische weergave - Nadeelcompensatie peilbesluit

Na de uitvoering van het genomen besluit kan een benadeelde nog een verzoek doen tot nadeelcompensatie. Dit kan in beginsel tot vijf jaar na de dag waarop de schade zich heeft geopenbaard dan wel nadat de benadeelde redelijkerwijs op de hoogte had kunnen zijn van de schade, doch uiterlijk tot twintig jaar na de schadeveroorzakende gebeurtenis.